

251

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 9 października 1985 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania przepisów o podatku wyrównawczym.

Na podstawie art. 5 ust. 4 i art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku wyrównawczym (Dz. U. Nr 42, poz. 188 i z 1984 r. Nr 52, poz. 268) oraz art. 9 pkt 2 i 4, art. 18 ust. 3, art. 34 ust. 3 i art. 38 pkt 2 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i z 1985 r. Nr 12, poz. 50) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 28 lipca 1983 r. w sprawie wykonania przepisów o podatku wyrównawczym (Dz. U. Nr 42, poz. 190 i Nr 73, poz. 331, z 1984 r. Nr 37, poz. 196 oraz z 1985 r. Nr 4, poz. 16) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wydatki na nabycie przedmiotów majątkowych, jeżeli jednostkowy koszt nabycia przedmiotu nie przekracza 30.000 zł”;

2) w § 2 w ust. 1:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) obliczone w stosunku do wynikających ze stosunku pracy przychodów:

a) artystów scenicznych, filmowych, estradowych i cyrkowych, muzyków, chórzystów, tancerzy — solistów i artystów występują-

cych w zespołach, z wyjątkiem wymienionych pod lit. b), oraz korepetytorów baletu, chóru i solistów, reżyserów, scenografów, dyrygentów, choreografów, kierowników artystycznych, literackich, muzycznych, wokalnych, scenarzystów — w wysokości 45%,
b) artystów tancerzy, muzyków i chórzystów, występujących w lokalach gastronomicznych — w wysokości 25%”,

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) u pracowników nie uspołecznionych zakładów pracy, którzy używają własnych pojazdów samochodowych dla potrzeb zakładów pracy i otrzymują z tego tytułu dodatkowe wynagrodzenie — koszty z tym związane do wysokości nie przekraczającej stawek za jeden kilometr przebiegu pojazdu, określonych w odrębnych przepisach obowiązujących w stosunku do jednostek gospodarki uspołecznionej”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do przychodów osiągniętych poczynając od roku podatkowego 1985.

Minister Finansów: *S. Nieckarz*

252

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 18 września 1985 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wysokości opłat kancelaryjnych w sprawach cywilnych.

Na podstawie art. 40 ustawy z dnia 13 czerwca 1967 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 24, poz. 110 i z 1982 r. Nr 31, poz. 215) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 lipca 1982 r. w sprawie wysokości opłat kancelaryjnych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 23, poz. 167) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Opłatę, o której mowa w ust. 1, pobiera się również w razie przesłania z urzędu jednostce uspołecznionej odpisu lub wyciągu wyroku zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, zasądzającego w postępowaniu karnym odszkodowanie cywilne na rzecz tej jednostki.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *L. Domeracki*

253

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 24 września 1985 r.

w sprawie określenia zasad zaliczania do okresu pracy, od którego zależy wymiar urlopu dodatkowego przysługującego sędziom, okresów zatrudnienia w innych organach państwowych niż sąd i prokuratura.

Na podstawie art. 159 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 31, poz. 137) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Osobom będącym w dniu 1 września 1985 r. sędziami Naczelnego Sądu Administracyjnego zalicza się do okresu pracy, od którego zależy wymiar urlopu do-

datkowego przysługującego sędziom, okresy zatrudnienia w innych organach państwowych niż sąd i prokuratura na stanowiskach radców prawnych lub innych związanych z praktyką prawniczą, jeżeli praktyka ta przyczyniła się do podniesienia kwalifikacji przydatnych na stanowisku sędziego i jeżeli okresy te zostały zaliczone do okresów pracy uprawniających do dodatku za wysługę lat.

2. Określone w ust. 1 zasady zaliczania do okresu pracy, od którego zależy wymiar urlopu dodatkowego, stosuje się również do tych osób, które będąc sędziami okręgowych sądów pracy i ubezpieczeń społecznych stały się sędziami sądów wojewódzkich na podstawie art. 11

ust. 3 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rozpoznawaniu przez sądy spraw z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 20, poz. 85).

§ 2. Okresy zatrudnienia, o których mowa w § 1, zalicza sędziom Naczelnego Sądu Administracyjnego Prezes tego Sądu, a sędziom sądów wojewódzkich — prezesi tych sądów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *L. Domeracki*

254

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 27 września 1985 r

zmieniające rozporządzenie w sprawie umarzania, rozkładania na raty i odraczania należności sądowych.

Na podstawie art. 47 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 1967 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 24, poz. 110 i z 1982 r. Nr 31, poz. 215) oraz art. 175 § 2 i art. 212 § 1 Kodeksu karnego wykonawczego (Dz. U. z 1969 r. Nr 13, poz. 98, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 16, poz. 125 i Nr 45, poz. 289 oraz z 1985 r. Nr 23, poz. 100 i Nr 31, poz. 138) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 grudnia 1970 r. w sprawie umarzania, rozkładania na raty i odraczania należności sądowych (Dz. U. Nr 31, poz. 265, z 1975 r. Nr 2, poz. 7 i z 1983 r. Nr 33, poz. 158) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 w pkt 2 kwotę 5.000 zł zastępuje się kwotą 20.000 zł,

2) w § 2 w ust. 4 kwotę 1.000 zł zastępuje się kwotą 5.000 zł,

3) w § 5 w ust. 2 kwoty 15.000 zł zastępuje się kwotami 50.000 zł, a kwoty 60.000 zł zastępuje się kwotami 200.000 zł,

4) w § 5a w ust. 2 kwoty 60.000 zł zastępuje się kwotami 200.000 zł.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *L. Domeracki*

255

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 8 października 1985 r.

w sprawie zasad przysposobienia zawodowego osób uprawnionych do renty inwalidzkiej z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej.

Na podstawie art. 22 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144) zarządza się, co następuje:

§ 1. Osobie uprawnionej do renty inwalidzkiej z ty-

tułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, zwanej dalej „inwalidą”, przysługuje prawo do przysposobienia zawodowego, jeżeli nie posiada żadnego przygotowania zawodowego albo nie może pracować w zawodzie wyuczonym lub dotychczas wykonywanym.